

Lov om Forandring i Lov om Ligsyn af 2den Januar 1871.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 5206 ff.).

Til denne Behandling var der fremkommet følgende Ændringsforslag af Schjærring:

Til § 2.

3 Linie: 8 tilføies som nyt Punktum i samme Stykke:

„Dog er Politimesteren bemyndiget til undtagelsesvis at foretage Undersøgelsen alene, naar han enten efter de foreliggende Oplysninger finder det utvivlsomt, at et Lægesyn er uundværdigt til Undersøggelsens vedhørlige Fremme, eller naar en Læge, forinden han har kunnet anfætte Forretningen, allerede har undersøgt Liget og erklærer sig i Stand til at afgive et fyldestgørende Syn.“

Formanden: Det ærede Medlem, som har stillet det foreliggende Ændringsforslag, har meddelt mig, at han, da han er forhindret fra at være tilstede her i Dag, og da han maatte ønske personlig at kunne deltage i Forhandlingen om Forslaget, under disse Omstændigheder tager det tilbage.

Da Ingen optog dette Forslag, var det saaledes bortfaldet.

Lovforslagets Paragrafer tilligemed Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, var Behandlingen strax sluttet.

Begge Lovforslagets Paragrafer (se Till. C., Sp. 231—32) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indretningen af en Anstalt for uheldredelige Sindsyge i Viborg.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Spalte 3397 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Spalte 1111 ff.).

Foruden de af Udvalget stillede, i Betænkningen opførte Forslag var intet saadant fremkommet.

Lovforslagets samtlige Paragrafer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Lh. Nielsen): Af Betænkningen vil det ses, at Udvalget har været meget betænkkelig, inden det er kommet til det Resultat med et Par Ændringer at kunne gaa ind paa Lovforslaget; men jeg maa da ogsaa strax sige til, at, naar Udvalget endelig er kommet til dette Resultat, saa er det med fuld Overbevisning om, at det i og for sig er en rigtig Handling, der her foregaar, idet den forhenværende Straffeanstalt i Viborg forandres til en Anstalt for uheldredelige Sindsyge. Det er væsentligt tre Grunde, kan jeg sige, der have bevæget Udvalget til at gaa ind paa Lovforslaget. For det Første Nødvendigheden af, at der hurtigt gøres Noget, dernæst, at der vindes Tid til Overveielse af, hvad der skal gøres i Fremtiden, og endelig, at det af økonomiske Grunde er ret hensigtsmæssigt, at dette sker. Jeg skal med nogle Ord dvæle ved enhver især af disse Grunde. Hvad nu for det Første Nødvendigheden angaar, da vil den egentlig være indlysende af den afgivne Betænkning, hvori der meddeles, at ikke mindre end 330 Patienter findes i Anstalter hist og her omkring i Landet, hvoraf nogle kaldes Daare- og Arbejdsanstalter og andre Anstalter for Uheldredelige. Hvor gode disse Anstalter end kunne være, saa er det dog indlysende for Udvalget, at den Anstalt, der paatænkes oprettet i Viborg, og som kommer under Statens Overtilsyn, vistnok vil blive en bedre Anstalt, om ikke af andre Grunde, saa af den Grund, at den bliver større, og at der er flere Kræfter der til Raadighed. Foruden disse 330 Patienter, der befinde sig i Anstalter hist og her, er der desuden ikke mindre end 728 Patienter hjemme; thi det er nemlig det Sørgetlige ved denne Sag, at de Sindsyges Antal tiltager, ikke alene naturligvis forholdsvis, men i og for sig, og Lægerne ved Sindsygeanstalterne paa i saa Henseende ikke nogen Tilbagegang; tværtimod, de Grunde, der have fremkaldt Stigningerne, ere fremdeles tilstede og ville efter den Formening, som Overlægerne og de Læger, der have udtalt sig i denne Sag, have fremdeles vedblive at være tilstede. Naar hertil kommer, at der af disse Patienter, der enten befinde sig hjemme eller paa de af mig nævnte andre Anstalter, ikke var mindre end 100 ventende Patienter ved Aarets Udgang, som ikke kunde blive optagne paa de regelmæssige Anstalter, og man endvidere sjoer til, at vi have faaet Skilbringer af Tilstanden omkring i adskillige Kommuner, hvor man har sat de Sindsyge ind i Fattiggårdene.